

Nro.

6.)

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 26go Marca 1795.

Gazety.

ANGLIA.

Pocztowe okręty dnia 1. Marca do *Cuxhaven* przybyłe przyniosły doniesienia z Anglii od dnia 13. Stycznia do 24. Lutego. — Według tych Pospółstwo *Angielskie*, i partya opozycyina jest za pokojem, że atoli łatwo poznają, iż Francuzi w terażnieyszych najsświetnieyszych progressach nie łatwoby przyjęli warun-

ki pokoju znośne dla Anglii; przeto pospólstwo, partya oppozycyjna, i Rząd w tém się zgadzają: że nayszczyniiey około przygotowań do wojny krzątać się potrzeba. Niezgadzają się tylko względem sposobu owych przygotowań, tudzież ażaliby nienależało przynajmniey dla doświadczenia wniść w traktowanie o pokóy z *Francyą*. Ministrowie obstaiają przy swém zdaniu, że z terażnieyszym Rządem *Francyi* żadnych Traktatów rozpoczynać nie można. Z drugiey strony z wielu miast przychodzą do Izby niższey proźby o przyspieszenie pokoju. Nayszczyniieyszą z tych jest podana proźba od samego miasta *Londynu*. Mieszczanie tym końcem odprawili zgromadzenie na ratuszu. Członki Magistratu opierały się wprawdzie temu projektowi, lecz więkzość głosów go uchwaliła, i nakazano członkowi Magistratu *Adamsfon*, aby proźbę ową przyspieszenie do Parlamentu zaniósł. Przeciw tey uchwale uformowała się partya druga, i podpisała w liczbie 1659 obywatelów proźbę, w której obiecują Króla Jmci wszelkiemi sposobami wspierać w dalszym ciągu wojny, będącey jednym środkiem otrzymania stałego pokoju. Gdy taka proźba była po-

podana, uczynił uwagę *P. Scheridan*: że wielu obywatelów ją podpisało, sądząc: iż będzie także za pokojem, ale tylko w skromniejszych wyrazach ułożona. Lecz członki Magistratu, które ją przyniosły, zaprzeczały to, zkad taki był powstał hałas, że nikogo słyszeć nie można było. Obydwie proźby położono na stole. Podobną drugiey proźbie zaniósł do Króla Prezydent Londyński z Korporacją. Toż z innych miast, z których za pokojem nadeszły proźby, przeciwnę partyę protestacye nadeszły, iako to: z *Carlisle*, *Normich*, *Salisbury*, *Southampton* i t. d.

W Parlamencie przez ten czas wiele o pokoiu i wojnie rozprawiano, których debattów treść jest następująca: Gdy dnia 21. Stycznia Pan *Wyndham* w Izbie niższej uczynił projekt: aby na przyszłą kampanię na 222,656. woyska, 6. mill. 652,745. funt. szter. rezolwowano, a zatém woysko lądowe 74,000. pomnożono, mocno się zaliła partya opozycyina na postępowanie Ministrów z woyskiem w czasie zeszłej kampanii. Naybardziej narzekał Pan *Fox* na zły stan woyska lądowego. Pan *Pitt* bardzo ostro na to odpowiedział: i profit
Pa-

Pana *Fox*: aby, ieśli może przekonać Izbę i kray: że ministrowie są głupi i nieposobni, dopraszał się Króla o skaffowanie onych; coby mu w ten czas zapewne się powiodło, lecz wszelako niech się niespodziewa, aby sam, lub iego przyiaciele osiagnęli urzędy ministrów, chybaby mógł tego dowieść: że Królestwo *W. Brytanii* jest w tym stanie, iż od łaski i litości nieprzyjaciół zawisło. „ Ja wiem, mówił, że lud po wszystkich poniesionych kłękach i szczeniach utracił umysłu, i czuje się być w siłach dania odporu powszechnemu nieprzyjacielowi całej *Europy*. Lubo aż nadto usiłuje Pan *Fox* poniżyć, i zganić nasze operacye wojenne; wszelakoż dzieje tychże są z honorem największym armii naszej. *Hollan dy* własney nieczynności, i przychilności Patryotów ku *Francuzom* stała się ofiarą. Ale za to zdarzenie tak, iak za nieznośną zimę, nie mogą Ministrowie do odpowiedzi być pociągnięci. „ Tym sposobem zezwolono na projekt *Wyndham*, i dnia 27 w Izbie wyższej znowu rozstrząsano projekt *Xięcia de Bedford*, względem pokoju, w którym starał się okazać: że Rząd *Francuzki* teraz nieyfy tak

tak jest umiarkowany, iż można z nim w
 negocyaey wchodzić. Lord Grenville
 projekt Bedforda tym sposobem usiłował
 poprawić: że w terażniejszych okoliczno-
 ściach użyteczna jest rzecz wspierać Kró-
 la w sprawiedliwej wojnie przeciw Fran-
 cuzóm, dla otrzymania stałego pokoju z
 nimi, jeżeli mieć będą iaki bądź Rząd.
 Tę odmianę 88. głosami przeciw 15.
 uchwalono. Tym samym sposobem w
 Izbie niższej z projektem Pana Grey
 postąpiono. Wystawiał on: że Anglia
 została przez lat 2. w wojnie, które ją
 50 000. żołnierzy i maytków, tudzież
 50. mill. funt. szter. pozbawiła, a żadne-
 go innego nie obiecuje widoku, iak samą
 stratę. Kontrarewolucyi teraz we Fran-
 cji nie można się spodziewać, ponieważ
 Naród Francuzki podług jednych ma-
 xym się rzadzi, wiekie poczynił pre-
 gressa, a moderantyzmu się trzyma. Po-
 tem opisywał wielką potęgę Francyi, a
 słabe sily Potencydów koalicyinych, żą-
 dając: aby Anglia naśladowała Rzeszę
 Niemiecką, która proponując pokóy go-
 tuje się do wojny. Pan Pitt do owego
 projektu to tylko dodał: „ że Parlament
 Królowi Jmci chętnieby dopomógł do za-
 warcia pokoju z iakiem bądź mocarstwem,
 gdy-

gdyby to tylko (mocarstwo) zawęzło
 bezpieczeństwo. „ Dodał nakoniec, że
 ani Król, ani Rząd Angielski nie chciał
 nigdy przypisywać Francyi formy szcze-
 gólniejszey Rządu, a luboby żądać po-
 trzeba Rządu monarchycznego; nie twier-
 dził iednak nigdy nikt: iakoby Anglia
 z żadną Rzeczpospolitą w traktaty wcho-
 dzić nie miała. Do tego atoli czasu ani
 cieni nie ma Rządu we Francyi. Doda-
 tek Pana Pitta większością głosów zo-
 stał przyjęty.

Takowym skutkiem nieodstreczony
 bynajmiej Pan Grey wniósł znowu dnia
 6. Lutego na epuiący projekt: „ Nie
 uzna /szy we Francyi, Rządu, z którym
 by pokóy zawrzeć można, wojna bez zni-
 szczenia iedney z między dwócb stron
 prowadzona daley bydź nie może. Wiele
 Potencyów w Europie i Ameryce
 uznało Rząd ten, nawet nie które uczy-
 niły to z prowadzących wojnę, które
 otworzyły propozycyę pokoiu. Izba więc
 jest tego zdania: że i W. Brytania
 tę formę Rządu uznać pominna. „

Nakońcu profit: aby ten projekt al-
 bo przyjęto albo odrzucono, nie zaś
 przez poprawę, i nakręcania tak rzecz
 przycimiano iak pierwey.

Pan

Pan *Pitt* oświadczył: że ani terażniejszy, ani przyszły Rząd *Francyi* powinien nas odciągnąć od traktowania z nią, ale ani terażniejszy stan *Francyi*, ani stan Potencyów koalicyjnych, tak jest umiarkowany; aby użyteczną było rzeczą w negocyację teraz wchodzić.

Nie chciał tedy tego proieku, ani odrzucać, ani przyjmować, aby kto nie sądził, że zaraz w negocyację wchodzić będzie. Pan *Wilboforce* mniemał, że projekt Pana *Grey* może być przyjęty mimo rozpoczęcia natychmiast negocyacji, ale tylko dla uchylenia przeszkód. Lecz, i to się nie poddało, a przy wotowaniu Ministrowie mieli 190. głosów przeciw 60. za sobą.

Takież odnowienie *Bedfordskiego* projektu w Izbie wyższej dnia 12. Lutego uczynione, 75. głosami przeciw 12. odrzucono. —

Względem przygotowań do wojny w tém się wielu zgadza, że nasza potęga morską teraz naybardziej pomnożoną być powinna. PP. *Pitt* i *Dundas* twierdzili w Parlamencie: że mimo wystawienia w stanie naylepszym potęgi morskiej, zdrowa polityka wymaga także utrzymywania w dobrym stanie i lądowego wojska.

Dnia

Dnia 2. Izba niższa uformowała *Comité* dla naradzenia się o najlepszych sposobach opatrzenia gotęgi morskiej w ludzi.

Pan *Pitt* w podanym od siebie planie naybardziej zwrócił uwagę na kupców, których, ponieważ jest naywiększym interessem terażnieysza woyna, przeto do niey przykładać się i względnie pewną liczbę maytków na okręty kraiowe oddać powinni.

Podług *Pitta* uwagi około 100,000. ludzi potrzebuia kupcy do swey żeglugi, a zatém dosyć byłoby od 7. iednego oddać, tak iednak, aby każdemu był wolny zostawiony wybor za 1. maytką dwóch ludzi do woyska lądowego przystawić. Tym sposobem 20,000. ludzi zebrać można. Lecz i właściciele dóbr przyłożyć się maia, a każda Parafia 1. rekruta przystawi &c. „

Pan *Fox* pochwalił szlachetny i szczery w tey mierze postępek Ministra, i zgodził się zupełnie na uchwałę opatrzenia iak naylepiey w ludzi morskiej potęgi. Tak plan Pana *Pitt* uchwalony został.
